

Arrest

nr. 231 440 van 20 januari 2020
in de zaken RvV X, X en X / VIII

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en H.
BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2019.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2019.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 22 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN, loco advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 15 januari 2019 elk een verzoek om internationale bescherming in. Op 15 april 2019 worden zij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

1.2. Op 17 mei 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van eerste verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 19 augustus 1972 geboren in Bagdad. U beschouwt zich sinds de jaren '90 als atheïst en u bent van Arabische origine. U huwde in 1999 met [M.A.H.A.A.] [...]. Jullie verhuisden naar de wijk Dora. U ging aan de slag in een Libanees bedrijf. De Libanese eigenaars van het bedrijf werden door hun concurrenten geëlimineerd. U begon in 2008 te werken bij het Ministerie van Planning en Ontwikkeling. U ging er aan de slag als bediende in de afdeling van auto mechaniek. In de afdeling waar u werkte werd er vaak over religieuze zaken gediscussieerd tussen soennieten en sjiieten. U hield zich steeds afzijdig van deze discussies. Rond 20 augustus 2015 mengde u zich echter wel in een verhitte discussie. Uw interventie schoot in het verkeerde keelgat bij uw collega [A.I.]. Een andere collega, [O.], vertelde u later dat [A.I.] uw tussenkomst in het ministerie had rondverteld en opgeblazen. [O.] maande u aan om voorzichtig te zijn. U nam dit allemaal niet ernstig en ging de volgende dagen gewoon naar uw werk. U merkte dat de mensen in de bus u scheef bekeken en niet begroetten zoals in het verleden. Op 24 augustus 2015 ging u met de auto van uw broer naar het werk. U merkte aan het rond punt van Abu Sheer dat een pick-up, zonder nummerplaat naar u flitste met zijn lichten en u probeerde klem te rijden. Gemaskerde mannen stapten uit de pick-up en beschoten u. U kon ontkomen en er werd nogmaals geschoten. Een kogel doorboorde uw achterraut en kwam in de zetel terecht. U belde uw echtgenote op en zei dat ze naar de tante in Zayouna moest gaan en de belangrijkste documenten moest meenemen. Eenmaal ter plaatste lichtte u uw vrouw in over het incident en besloot u Irak te verlaten.

U verliet Dora op 27 augustus 2015 samen met uw echtgenote en drie kinderen. U verbleef nog enkele dagen in Zayouna in afwachting van uw vliegtuigtickets om naar Turkije te kunnen vertrekken. In Turkije meldde uw buurman dat er op uw huis geschreven werd dat u gezocht werd. In de wijk werd er gepraat over het incident op uw werk. In oktober 2015 werd uw broer vermoord omwille van uw persoon. Uw schoonmoeder stierf in 2016 omwille van een medische fout. Uw schoonbroer, [H.], diende klacht in tegen de dokter. Deze laatste zet de schoonfamilie onder druk om de klacht in te trekken. Uw schoonbroer verliet hierdoor het land en bevindt zich momenteel in Turkije.

In Turkije liet u zich registreren bij het UNHCR. U had een afspraak voor een interview in juli 2018. U diende zich om de twee maanden te melden bij de veiligheidsdiensten. U heeft Turkije verlaten op 3 mei 2018 richting Griekenland. Uw vingerafdrukken werden in Griekenland genomen, maar u heeft er geen asiel aangevraagd. Uw meerderjarige dochter [F.N.D.A.B.] [...] vertrok als eerste naar België en diende op 5 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenote en één van de minderjarige kinderen vertrokken als tweede en diende op 18 september 2018 een verzoek in. U en uw andere minderjarig kind vertrokken als laatste en u diende op 15 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw werkbadge neer, een originele overlijdensakte van uw broer, een kopie van uw identiteitskaart (vervallen en meer recente) en een kopie van de identiteitskaart van uw vrouw en kinderen, kopij van attesten in verband met de afgifte van uw identiteitskaart en die van uw vrouw, een kopie van de eerste pagina van uw paspoort en dat van uw vrouw en kinderen, een originele huwelijksakte, een kopie van een ministerieel besluit in verband met uw aanwerving, een kopie van een klacht naar aanleiding van de dood van uw broer, een kopie van uw werkcontract bij het Libanese bedrijf, kopie van de woonstkaart, kopie van het nationaliteitsbewijs en een aantal foto's van de opschriften op uw huis, een medisch attest van uw vrouw en een dossier in verband met de dood van uw schoonmoeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk actueel een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Volgens uw verklaringen vreest u vervolging bij terugkeer naar Irak omwille van uw problemen op uw werk gelinkt aan uw overtuiging atheïst te zijn. Nu bent u al sinds de jaren '90 atheïst. U werd beïnvloed door uw vader en uw broer die beiden ook atheïst zouden zijn (CGVS man p.8). Uw vader woont nog steeds in Irak en heeft geen problemen gelinkt aan zijn atheïsme (CGVS man p.16). U heeft in de afgelopen 25 jaar evenmin noemenswaardige problemen ondervonden omwille van uw overtuiging. U heeft uw overtuiging gedurende 25 jaar niet uitgedragen omdat u wist dat openlijk en actief atheïsme binnen de Iraakse maatschappij kon leiden tot problemen. (CGVS man p.9). U lichtte uw vrouw, die wel een praktiserende gelovige is, niet in over uw atheïsme. Deze is het pas zes maanden na het huwelijk te weten gekomen (CGVS man p.9). Uit uw verklaringen kan verder worden afgeleid dat u deelnam aan rouwceremonies, trouwfeesten en speciale gelegenheden (CGVS man p. 18). Ook op uw werk, waar u sinds 2007 werkte, nam u de nodige voorzichtigheid in acht. Niemand op uw werk wist dat u atheïst was. Iedereen ging ervan uit dat u de soennitische stroming aanhing (CGVS man p.18). Zowel u, uw vader en uw broer slaagden er in de afgelopen 20 jaar in Bagdad te vertoeven zonder problemen te ondervinden gelinkt aan het atheïsme. U gevraagd hoe u uw atheïsme beleefde, stelde in repliek de protection officer de vraag waarom u het zou manifesteren. U had wat opzoekingswerk gedaan op YouTube en Google en op school kreeg u andere informatie aangereikt dan wat uw vader vertelde, hetgeen u een beetje in de war bracht (CGVS man p.8). U sprak binnenshuis over jullie overtuigingen met uw vader en broer terwijl jullie alcoholische dranken nuttigden en u plaagde uw vrouw als ze aan het bidden was (CGVS vrouw p.6). Al bij al kan er geconcludeerd worden dat u geen noemenswaardige problemen ondervond aan uw leven als atheïst in Irak (CGVS man p.8). Voorts ging u kleine discussies aan over religieuze figuren met uw vrienden op café, zowel soennieten als sjiieten, maar u slaagde er steeds in om tijdig de situatie te ontmijnen. U durfde niet verder te gaan om niemand te kwetsen (CGVS man p.8). Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u al die jaren nooit de aandrang voelde om uw atheïsme openlijk uit te dragen.

Deze houding van de afgelopen twintig jaar staat echter in schril contrast met wat er op uw werk gebeurde in 2015 hetgeen de geloofwaardigheid van de confrontatie aldaar ondermijnt. U verklaarde immers dat u zich steeds ver hield van de religieuze discussies die klaarblijkelijk talrijk in jullie afdeling gevoerd werden.

Gezien u op de hoogte was van de gevolgen van de bekendmaking van uw overtuiging is het niet aannemelijk dat u uw mening op dergelijke manier ging ventileren temeer u klaarblijkelijk nooit de aandrang of behoefte had om deze in de zeven jaar dat u op het ministerie werkte uit te dragen . Bovendien heeft u niets ondernomen, toen u merkte dat uw opmerking niet geapprecieerd werd, om de situatie te ontmijnen, iets dat u in het verleden wel steeds deed. U verklaarde zelf dat u uw interventie lacherige bedoelde. U had immers al snel door dat uw opmerking niet geapprecieerd werd. Het is dan niet geloofwaardig dat u deze niet op zijn minst probeerde te nuanceren. [A.I.] had had u op de man af gevraagd of u ongelovige was. U heeft deze kans niet gegrepen om de plooiën glad te strijken. Dit is merkwaardig en klemt met de handelswijze die u zich de afgelopen 20 jaar aangemeten had. U wist immers wat er u boven het hoofd hing als u daadwerkelijk openlijk zou verkondigen dat u atheïst bent . Meer nog u besepte dat u de optie had om aan te geven dat het om te lachen was. U besloot echter uw mening te verdedigen. U wilde immers niet te boek staan als iemand die keert als de wind (CGVS p.22). Ondanks dat u [A.I.] in de dagen die volgde meermaals tegenkwam op het werk, heeft u niet geprobeerd om het onderwerp terug aan te snijden en het ontstane conflict weg te werken. U ging er vreemd genoeg van uit dat het toch niets uitmaakte. [A.] was immers een mannelijke slang, zo zegt u (CGVS

p.22). U wijzigde vervolgens uw antwoord en beweerde dat u er zelf niet opgekomen was om vervolgens een mea culpa te slaan (CGVS p.22). Dat u helemaal niets ondernomen hebt om de situatie te normaliseren is niet aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U wist immers welke gevolgen die zou hebben en u had dit had de afgelopen twintig jaar wel gedaan.

Voorts is het opmerkelijk dat [O.], uw collega, die zich steeds in dergelijke religieuze discussies mengde en er zelfs het hoogste woord voerde, klaarblijkelijk nooit problemen ondervond. Het waren volgens u nochtans verhitte discussies (CGVS p.19). Hij was een gelovige soenniet en nam openlijk het loopje met de sjiieten. [O.] was een gelovige soenniet en hij kon de overtuiging van de sjiieten niet verdragen, zo zegt u (CGVS p.19). Het is in dat opzicht niet geloofwaardig, gezien de gevoeligheid van de kwestie binnen de Iraakse context dat die man daar nooit mee in de problemen is geraakt en hij zich dit al jarenlang kon permitteren. In de optiek is het niet aannemelijk dat u, die zich eenmaal in een dergelijke discussie mengt, zich instant dusdanig veel problemen op de hals haalt. Het is merkwaardig dat uw kleine interventie een dergelijke storm aan verwijten en desastreuze gevolgen ten gevolge had. U werd geconfronteerd met deze bedenking. U stelde dat [O.] anders was dan u. Hij zou de heiligen niet vervloekt hebben. [O.] was immers een gelovige moslim en u niet (CGVS man p.20). Dit wijzigt de vaststelling niet dat [O.] jarenlang de sjiieten kon beledigen binnen een context van sektarisch geweld tussen soennieten en sjiieten zonder er enig gevolg van te ondervinden en uw misplaatste opmerking onmiddellijk dergelijke dramatische gevolgen zou hebben.

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u nog een week na het incident verder ging werken. U bent in die week [A.I.] nog meermaals tegen gekomen. Er werd niet meer gepraat over het incident. U heeft evenmin nog problemen ondervonden op uw werk (CGVS man p.21). U verklaarde dat de mensen op de bus niet tegen u spraken. U heeft niet gevraagd wat er aan de hand was en niemand heeft u gezegd wat het probleem was. Het is dus louter uw interpretatie dat heel het ministerie op de hoogte was van de discussie. Er kan nochtans vanuit gegaan worden dat moest uw houding een dergelijk groot probleem zijn, u er op de werkvloer wel concrete gevolgen door zou ondervinden.

U verklaarde dat u in augustus 2015 omwille van het incident beschoten werd in uw auto. U bent er echter niet eens zeker van dat dit te maken had met het incident op het werk en u weet niet door wie u beschoten werd. Het is voorts niet aannemelijk dat men u op klaarlichte dag in het verkeer gaat beschieten, terwijl men goed genoeg wist wat uw uren waren en waar u wanneer diende te zijn, moest de beschieting gelinkt zijn aan de discussie. Dat men u dan zomaar in het wilde weg op de openbare weg gaat beschieten is dan ook vrij onwaarschijnlijk. U heeft bovendien geen enkel tastbaar bewijs om dit mee te staven. U bent geen klacht gaan neerleggen naar aanleiding van de beschieting. Moest u dermate veel belang gehecht hebben aan de beschieting is het vanzelfsprekend dat u hier klacht over ging neerleggen. U reageerde hierop en vond dat u daar niets te zoeken had. U kon er toch moeilijk gaan verklaren dat u atheïst bent (CGVS man p.21). Het hoeft geen betoog dat het niet nodig is dat u dergelijke verklaringen aflegt. U heeft echter helemaal niets gedaan om uw probleem aan te pakken en heeft simpelweg in allerijl het land verlaten.

Wat betreft de opschriften op uw huis, kan er gesteld worden dat deze een rechtstreeks gevolg zijn van de problemen op uw werk aan dewelke geen geloof wordt gehecht. De door u aangehaalde problemen in de wijk zijn bijgevolg evenmin geloofwaardig. De documenten meer bepaald de foto's en het huurcontract, vermogen niet deze appreciatie om te keren. De foto's kunnen immers mits een simpele inscenering overal en eender wanneer genomen worden. Uit niets kan daarenboven worden afgeleid dat het hier daadwerkelijk uw huis zou betreffen. Documenten hebben verder slechts bewijswaarde wanneer ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen hetgeen bij u niet het geval is.

U verklaarde dat uw broer omwille van u vermoord werd. Dit is echter een blote bewering die u niet hard kan maken. U beaamde dit ook (CGVS man p.16). U stelde dat uw broer graag gezien was en geen vijanden had. Nu kan er aangestipt dat uw broer sinds uw vertrek geen problemen gehad heeft die aan u gelinkt kunnen worden. Ter staving van zijn overlijden legt u een klacht neer die ingediend werd door uw vader als ook een overlijdensakte. Het is evenwel bekend dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn of gefabriceerd kunnen worden. Het zijn bovendien slechts kopijen, documenten waarvan de bewijswaarde reeds gering is. Voorts kon u niet vertellen wat er in de klacht stond. U hield het op een uiterst beknopte versie zeggende dat uw vader ging verklaren dat zijn zoon voor de deur neergeschoten werd. U had zich klaarblijkelijk de moeite niet een getroost om te lezen wat er precies in het document stond. Dit mag verbazen, u legt het document neer om uw asielmotieven mee te ondersteunen en u verifieert de inhoud van het document geeneens (CGVS man p.15). Dit wijst allerminst op een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u actueel in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten wijzigt deze appreciatie niet. De identiteitskaarten, nationaliteitsbewijzen en paspoorten als ook de woonstkaart, de huwelijksakte en de attesten in verband met de afgifte van de identiteitskaart zijn documenten die een licht werpen op uw identiteit en nationaliteit, maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen asielmotieven. De kopie van uw werkcontract bij het Libanees bedrijf heeft evenmin uitstaan met de door u aangehaalde asielmotieven. Ook al werden de eigenaars van het bedrijf geëlimineerd door hun concurrenten, blijkt uit uw verklaringen dat deze gebeurtenissen geen weerslag hadden op u of op de reden waarom u besloot Irak te verlaten. Met de kopijen van de documenten in verband met uw werk kan u aantonen hoogstens dat u aan de slag ging bij het ministerie. U kan eveneens aantonen dat u er tot 2012 werkzaam was. U heeft echter geen documenten die bevestigen dat u in 2015, op het moment dat u de problemen ondervond, nog steeds werkzaam was voor het ministerie. Het is voorts opmerkelijk dat u niet eens uw originele badge kan neerleggen. U zou het document aan de smokkelaar in Turkije gegeven hebben en deze zou het niet opgestuurd hebben (CGVS man p.13). U heeft aldus geen documenten dat u tewerkgesteld was op het ministerie in 2015, op het moment dat u uw problemen ondervond. Het huurcontract en de foto's van de opschriften op uw huis zijn documenten met weinig bewijswaarde. Vooreerst is het huurcontract een simpel afdrukje dat door eender wie en eender wanneer kan ingevuld worden. Wat betreft de foto's kan er niet aangetoond worden dat dit daadwerkelijk over uw huis gaat. Het is immers niet moeilijk dergelijke situaties te ensceneren. Het medisch attest van uw vrouw verklaart de medische problematiek van uw echtgenote. Deze problematiek heeft echter niets te maken met jullie vertrek uit Irak. Wat betreft het dossier in verband met de dood van de schoonmoeder kan er eveneens aangestipt dat dit geen aanleiding was voor jullie om Irak te verlaten. Uw schoonmoeder is na uw vertrek gestorven en ze uw echtgenote verklaarde expliciet dat jullie geen problemen ondervonden hebben omwille van de klacht tegen de dokter die de medische fout op zijn geweten had (CGVS vrouw p.9). De klacht en de overlijdensakte in verband met de dood van uw broer werden supra reeds besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq._security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken

worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111*). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. Op 15 april 2019 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van tweede verzoekster een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de tweede bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 1 januari 1975 geboren in Adhamiyah, Bagdad. U bent een soennitische moslima van Arabische origine. U maakte uw secundair onderwijs af, maar heeft nooit gewerkt. U huwde in 1999 met [N.D.S.A.B.] [...] en u heeft drie kinderen. Zes maanden na het huwelijk merkte u dat uw man atheïst was. In augustus 2015 mengde uw man zich in een religieuze discussie op zijn werk hetgeen niet in goede aarde viel. Een week later werd hij beschoten. Hij belde u op en gaf u de opdracht met de documenten en kinderen naar het huis van een tante in Zayouna te gaan en de belangrijkste documenten mee te nemen. U verbleef nog enkele dagen in Zayouna in afwachting van uw vliegtuigtickets om naar Turkije te kunnen vertrekken.

In Turkije meldde uw buurman dat er op uw huis geschreven werd en dat uw echtgenoot gezocht werd. In de wijk werd er gepraat over het incident op zijn werk. In oktober 2015 werd uw schoonbroer vermoord omwille van de problemen van uw echtgenoot. Uw moeder stierf in 2016 omwille van een medische fout. Uw broer, [H.], diende klacht in tegen de dokter. Deze laatste zet uw familie onder druk om de klacht in te trekken. Uw broer verliet hierdoor het land en bevindt zich momenteel in Turkije. In Turkije liet u zich registreren bij het UNHCR. U had een afspraak voor een interview in juli 2018. U diende zich om de twee maanden te melden bij de veiligheidsdiensten. U heeft Turkije verlaten op 3 mei 2018 richting Griekenland. Uw vingerafdrukken werden in Griekenland genomen, maar u heeft er geen asiel aangevraagd. Uw meerderjarige dochter [F.N.D.A.B.] [...] vertrok als eerste naar België en diende op 5 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. U volgde samen met één van de minderjarige kinderen en diende op 18 september 2018 een verzoek in. U en uw andere minderjarig kind vertrokken als laatste en u diende op 15 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenoot diende op 15 januari 2019 zijn verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de eerste pagina van uw paspoort, uw huwelijksakte, medische documenten en een dossier in verband met de dood van uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U heeft een bepaalde medische aandoening die te maken heeft met het functioneren van uw lymfensysteem. Deze aandoening is echter niet van die aard dat u niet in staat bleek of moeite ondervond tijdens het beantwoorden van de vragen gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag integraal steunt op de asielmotieven die uw echtgenoot [N.D.S.A.B.] [...] aanhaalt (CGVS vrouw p.4). U haalt geen bijkomende incidenten of problemen aan. In hoofde van deze laatste werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij slaagde er namelijk niet in een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken of aannemelijk te maken dat hij het een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Aangezien u zich volledig beroept op de door uw echtgenoot aangehaalde asielmotieven, kan ook ten aanzien van u niet gesteld worden dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Wat de asielaanvraag van uw echtgenoot betreft concludeerde het Commissariaat-generaal het volgende met betrekking tot de vluchtelingenstatus:

[idem eerste bestreden beslissing]

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq._security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de

Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111*). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.4. Op 15 april 2019 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van derde verzoekster een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de derde bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 17 april 2000 geboren in Bagdad. U bent een soennitische moslima van Arabische origine. U stelt zich nogal wat vragen wat betreft religie en u wil gewoon leven zoals u vindt dat het goed is. U droeg geen hoofddoek in Irak. U werd hierdoor wel eens geïntimideerd door jongeren of u werd bekritiseerd. De schooldirectie pakte het probleem aan en het werd opgelost. U raakte eveneens in een discussie verwickeld met uw godsdienstleerkracht, maar ook dit werd binnen de schoolmuren opgelost. Uw vader was atheïst en hij kreeg in augustus 2015 problemen op zijn werk. Een week later werd hij beschoten. Hij belde naar uw moeder en gaf haar de opdracht om met de documenten en de kinderen naar het huis van een tante in Zayouna te gaan. Jullie verbleven nog enkele dagen in Zayouna in afwachting van de vliegtuigtickets om naar Turkije te kunnen vertrekken.

In Turkije meldde de buurman dat er op uw huis geschreven werd en dat uw vader gezocht werd. In de wijk werd er gepraat over het incident op zijn werk. In oktober 2015 werd uw oom vermoord omwille van uw vader. Uw oma stierf in 2016 omwille van een medische fout. Uw oom, [H.], diende klacht in tegen de dokter. Deze laatste zet de familie van uw moeder onder druk om de klacht in te trekken. Uw oom verliet hierdoor het land en bevindt zich momenteel in Turkije. In Turkije liet u zich registreren bij het UNHCR. U had een afspraak voor een interview in juli 2018. U diende zich om de twee maanden te melden bij de veiligheidsdiensten. U heeft Turkije verlaten op 3 mei 2018 richting Griekenland. Uw vingerafdrukken werden in Griekenland genomen, maar u heeft er geen asiel aangevraagd. U reisde door naar België en diende hier op 5 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Uw moeder, [A.A.M.A.H.] [...] diende haar verzoek op 18 september 2018 in en uw vader [A.B.N.D.S.] [...] op 15 januari 2019.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw identiteitskaart en een kopie van de eerste pagina van uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag steunt op de asielmotieven die uw vader [A.B.N.D.S.] [...] aanhaalt (CGVS p.6). U haalt geen bijkomende incidenten of problemen aan. In hoofde van deze laatste werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij slaagde er namelijk niet in een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken of aannemelijk te maken dat hij het een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Aangezien u zich volledig beroept op de door uw vader aangehaalde asielmotieven, kan ook ten aanzien van u niet gesteld worden dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Wat de asielaanvraag van uw vader betreft concludeerde het Commissariaat-generaal het volgende met betrekking tot de vluchtelingenstatus:

[idem eerste bestreden beslissing]

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de samenhang

Uit de gegevens van de dossiers blijkt dat verzoekers hun verzoek om internationale bescherming integraal steunen op dezelfde vluchtmotieven die werden aangehaald door eerste verzoeker. Dit wordt ook vastgesteld in de tweede en derde bestreden beslissing en wordt door verzoekers niet betwist in hun verzoekschriften. De uiteenzetting van de middelen is overigens gesteund op de beslissing genomen in hoofde van eerste verzoeker en de drie verzoekschriften zijn gelijklopend daar tweede en derde verzoeksters de argumentatie van eerste verzoeker overnemen en deze tot de hunne maken.

Gelet op deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de drie beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De verzoekschriften

Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Na een theoretisch betoog, wordt gesteld dat eerste verzoeker met betrekking tot de aangehaalde feiten steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd, dat hij alles heeft verteld wat hij wist en niet meer kan vertellen. Indien er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, dan kunnen deze tegenstrijdigheden pas worden gevonden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen. Volgens verzoekers zijn deze kleine tegenstrijdigheden niet zwaarwichtig genoeg om daaruit af te leiden dat het relaas van eerste verzoeker weinig aannemelijk zou zijn. In zoverre er sprake is van incoherenties, quod non, raken deze incoherenties geenszins de kern van het asielaas en verhinderen zij helemaal niet om aan dit relaas geloof te hechten. Eerste verzoeker volhardt in de stelling dat hij steeds de waarheid heeft verteld en verwijst naar de vaste rechtspraak van de Raad die stelt dat het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen, op zich niet volstaat om iemand het statuut als vluchteling te weigeren, alsook naar de §§ 198 en 199 van het UNHCR Handboek.

Verzoekers menen dat zij wel in aanmerking komen voor het vluchtelingenstatuut en zetten hierbij uiteen:

“Verzoeker kan verwerende partij niet volgen zo zij stelt dat verzoeker het niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk actueel een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verwerende partij wijst erop dat de houding van verzoeker gedurende de afgelopen twintig jaar in schril contrast staat met het incident op zijn werk. Verzoeker wijst erop dat hij opgegroeid is binnen een religieuze samenleving. Verzoeker is vanaf zijn 25ste levensjaar beginnen nadenken over religie. Pas sinds de jaren 2000 is verzoeker daadwerkelijk beginnen opzoeken doen. Verzoeker is naderhand atheïst geworden. Dit is niet van de één op de andere dag gebeurd. Dit is een geleidelijk proces geweest, waarbij verzoeker geleidelijk aan atheïst is geworden.

Verzoeker wijst erop dat verwerende partij dwaalt als zij stelt dat het incident indruist tegen zijn houding die verzoeker de afgelopen twintig jaar heeft aangenomen. Verzoeker wijst er vooreerst op dat hij pas in 2008 is tewerkgesteld op het Ministerie. Tevens wijst verzoeker erop dat het atheïst worden voor hem een langzaam proces was, waarbij hij na verloop van jaren meer en meer overtuigd werd van zijn keuze voor het atheïsme.

Verzoeker wijst op de problemen die bekeerlingen en atheïsten ondervinden in Irak:

Federaal Irak kent wettelijke bepalingen die het moslims niet toestaan zich te bekeren tot een ander geloof. Er is echter geen strafbaarstelling. De autoriteiten werken niet mee aan verandering van religie op documenten. Er is ook een wettelijke bepaling die aangeeft dat minderjarige kinderen automatisch moslim worden indien een van de ouders overgaat tot het aanhangen van de islam. In tegenstelling tot de KAR, heeft federaal Irak geen wettelijke bepaling die bekeerlingen bescherming biedt. Het zich bekeren tot een ander geloof wordt vaak door families en de gemeenschap afgewezen. Veel Iraakse jongeren zijn vaak minder gelovig zijn dan hun ouders. Die jongeren raakten vervreemd van het geloof als gevolg van de invloed van de religie op het openbare leven en de corruptie van sommige religieuze instituties. Ze vonden de religieuze voorschriften te beperkend en kozen voor een seculiere levenswijze.376F377 Indien iemand echter al te openlijk afstand doet van zijn geloof, dan kan dit tot problemen leiden vanuit de familie of gemeenschap, bij voorbeeld in de vorm van eengerelateerd geweld

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2018/05/24/algemeen-ambtsbericht-irak>

Verzoeker had nooit gedacht dat zijn inmenging in de discussie tot dergelijke proporties zou hebben geleid. Verzoeker kende deze mensen sinds 2008 en beschouwde hen als zijn vrienden. Verzoeker ging ervan uit dat hij in alle vertrouwen zijn mening kon delen

Verzoeker wijst erop dat hij vermoedens heeft dat zijn aanvallers verbonden zijn aan het Ministerie. De reden hiervoor is dat zij niet naar zijn huis gekomen zijn. Zij kenden hun adres niet en hebben hem bijgevolg aangevallen op straat.

Verzoeker wijst erop dat hij niet met zekerheid kan stellen dat [O.] naderhand problemen zou hebben gekregen. Verzoeker wijst erop dat zij kort daarna gevlucht zijn.

Verzoeker heeft ondertussen een kennis in Turkije gecontacteerd om aanvullende documenten te bekomen. Verzoeker is er op heden nog niet in geslaagd deze documenten te bekomen. Verzoeker zal deze documenten eens in zijn bezit, zo snel mogelijk aan de Raad te bezorgen.

Verzoeker blijft erbij dat zijn broer vermoord werd omwille van zijn problemen. Verzoeker wijst erop dat zijn broer nooit problemen heeft gehad. Verzoeker wijst er anderzijds op dat zijn broer kort na zijn vertrek vermoord werd.

Verzoeker wijst erop dat hij en zijn gezin ook hier in België problemen ondervinden omwille van hun atheïsme. Verzoeker werd reeds benaderd door gelovige moslims. De echtgenote en dochter van verzoeker werden reeds meermaals verwijten naar het hoofd geslingerd. Zij worden bedreigd. Verzoeker wijst erop dat dit laatste aspect niet door verwerende partij werd onderzocht.”

Verzoekers wijzen er verder op dat de authenticiteit van de door verzoeker voorgelegde documenten door verwerende partij in twijfel wordt getrokken maar dat deze de documenten niet op een correcte manier op hun authenticiteit werden gecontroleerd, hetgeen naar hun oordeel niet ernstig is, waarbij zij verwijzen naar het arrest in de zaak M.A. t. Zwitserland van het EHRM. Op die manier, zo vervolgen verzoekers, wordt geen rekening gehouden met de zwakke positie waarin zij zich als asielzoekers bevinden. Verwerende partij stelt ten onrechte dat de klacht een kopie was. Verzoekers zijn van mening dat hen minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

In ondergeschikte orde menen verzoekers aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus omdat de situatie in Bagdad als zeer gevaarlijk dient te worden beschouwd en voldoet aan wat het Hof van Justitie in arrest nr. C-285/12 preciseerde met betrekking tot het begrip 'binnenlands gewapend conflict'.

3.2. Nieuwe stukken

Verzoekers maken op 30 oktober 2019 overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aanvullende nota's over met als nieuwe stukken:

- stuk 1: origineel paspoort eerste verzoeker;
- stuk 2: origineel paspoort tweede verzoekster;
- stuk 3: kopie van woonkaart;
- stuk 4: originele identiteitskaarten van het gezin;
- stuk 5: attest met betrekking tot werkkleren;
- stuk 6: certificaat IDCL competentie;
- stuk 7: foto's.

3.3. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn

2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

3.4.2. Voor wat betreft een samenvatting van verzoekers' vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas zoals opgenomen in de bestreden beslissingen.

Verzoekers koesteren een vrees voor vervolging omwille van een incident op het werk van eerste verzoeker in 2015 als gevolg van zijn atheïstische overtuiging.

Verzoekers hebben ter staving van hun beschermingsverzoeken verschillende documenten voorgelegd. In de motieven van de bestreden beslissingen kan worden gelezen dat de voorgelegde documenten zowel inhoudelijk als vormelijk werden beoordeeld door de commissaris-generaal.

In dit kader merkt de Raad vooreerst op dat de commissaris-generaal documenten die worden voorgelegd door verzoekers om internationale bescherming zelf kan onderzoeken en de bewijswaarde ervan in het kader van de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zelf kan bepalen. Het is vervolgens aan verzoekers om concrete elementen en argumenten aan te reiken die de beoordeling van de voorgelegde documenten door de commissaris-generaal in een ander daglicht kunnen plaatsen. Verzoekers voeren enkel op zeer algemene wijze aan dat de documenten niet op een correcte manier op hun authenticiteit werden gecontroleerd maar met dit algemeen betoog gaan zij volledig voorbij aan de concrete motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot elk van de door hen voorgelegde documenten en slagen zij er niet in deze te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

Zo overweegt de commissaris-generaal terecht dat de voorgelegde identiteitskaarten, nationaliteitsbewijzen en paspoorten alsook de woonkaart, de huwelijksakte en de attesten in verband met de afgifte van de identiteitskaart enkel verzoekers' identiteit en nationaliteit staven maar op zich geen uitspraak doen over de ingeroepen asielmotieven. De Raad handhaaft dit standpunt waar verzoekers middels de aanvullende nota's opnieuw hun paspoorten, woonkaarten en identiteitskaarten, al dan niet in originele vorm, voorleggen (stukken 1 tot en met 4).

Wat betreft de kopie van het werkcontract van eerste verzoeker bij een Libanees bedrijf, het medisch attest van tweede verzoekster, en de stukken in verband met de dood van de schoonmoeder betwisten verzoekers niet dat deze elementen geen uitstaans hebben met de aangehaalde asielmotieven en niet de aanleiding vormden voor hun vlucht uit Irak, zoals de commissaris-generaal terecht oordeelt in de bestreden beslissingen.

Verder stelt de commissaris-generaal vast dat met de kopieën van documenten die betrekking hebben op het werk van eerste verzoeker bij het Iraaks ministerie van planning en ontwikkeling, enkel wordt aangetoond dat hij daar tot 2012 werkzaam was, maar niet dat eerste verzoeker in 2015, op het moment dat hij de problemen ondervond, nog steeds werkzaam was voor het ministerie. Er liggen geen documenten voor die aantonen dat eerste verzoeker tewerkgesteld was op het ministerie in 2015. Deze vaststellingen vinden steun in de stukken van het administratief dossier en worden niet betwist noch weerlegd.

Verzoekers trachten middels hun aanvullende nota's aan deze lacune tegemoet te komen en leggen een stuk 5 voor. Dit stuk betreft volgens verzoekers een attest met betrekking tot werkkleren. Uit de vertaling blijkt dat dit stuk werd opgemaakt door het Iraakse ministerie van planning en ontwikkeling op 18 februari 2015. Vreemd genoeg vermeldt de beëdigde eensluidende vertaling dat het hier een *“uittreksel van geboorteakte”* betreft. Er blijkt niet dat het hier gaat om een materiële vergissing van de beëdigde vertaler. Bijgevolg staat de titel *“uittreksel van geboorteakte”* haaks op de inhoud van het attest dat verder handelt over het verlenen van werkkleren aan eerste verzoeker. Deze inconsistentie doet dan ook afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. In dit kader verwijst de Raad naar de

objectieve landeninformatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Irak sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude op grote schaal waardoor er veel Iraakse officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping zijn verworven, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten hoe dan ook relatief is (AD CGVS, map met “landeninformatie”, “COI Focus, Irak. Corruptie en documentenfraude” van Cedoca van 8 maart 2016). Aan dit stuk 5 kan dan ook maar een relatieve bewijswaarde worden toegekend.

Verzoekers voegen bij hun aanvullende nota een stuk 6 toe. Dit stuk betreft een certificaat dat eerste verzoeker heeft behaald in IDCL competentie. Het certificaat werd behaald in 2008 en vormt op zich dus ook geen bewijs dat eerste verzoeker in 2015 nog werkzaam was op het ministerie.

Ten slotte stelt de commissaris-generaal vast dat het voorgelegde huurcontract niet meer is dan een simpele afdruk die door eender wie en eender wanneer kan worden ingevuld, hetgeen verzoekers niet concreet betwist of weerleggen. Naast het gegeven dat het huurcontract daardoor weinig bewijswaarde heeft, stelt de Raad verder vast dat dit contract op zich de ingeroepen asielmotieven ook niet kan staven.

Inzake de voorgelegde foto's van opschriften op een huis, merkt de commissaris-generaal terecht op dat niet wordt aangetoond dat het daadwerkelijk over verzoekers' huis gaat. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat aan foto's slechts een relatieve bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Verzoekers brengen geen elementen of argumenten aan die deze vaststellingen in een ander daglicht kunnen stellen.

In hun aanvullende nota's voegen verzoekers ook nog foto's toe (stuk 7) zonder evenwel te verduidelijken wat zij hiermee willen aantonen. Ter terechtzitting stelt eerste verzoeker dat deze foto's betrekking hebben op milities van de wijk, maar dit kan nergens uit de foto's worden afgeleid.

Wat betreft de klacht bij de politie met betrekking tot de moord op de broer van eerste verzoeker en de overlijdensakte van zijn broer, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat een originele overlijdensakte werd voorgelegd door verzoekers op 19 mei 2019. Het is evenwel niet duidelijk of naast een kopie van de klacht ook de originele klacht werd voorgelegd. Wat er ook van zij, zelfs wanneer originele documenten worden voorgelegd, moet de Raad rekening houden met voormelde objectieve landeninformatie waaruit volgt dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn of gefabriceerd kunnen worden zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten slechts relatief is.

Belangrijker nog, stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat eerste verzoeker tijdens zijn gehoor niet kon vertellen wat er in de klacht stond en dat hij een uiterst beknopte uiteenzetting gaf van de inhoud van deze klacht waarbij hij enkel vertelde dat zijn vader bij de politie verklaarde dat zijn zoon voor de deur neergeschoten werd (AD CGVS eerste verzoeker, stuk 5, gehoorverslag p. 15). Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zich niet eens de moeite getroost heeft om te lezen wat er precies in het document stond (gehoorverslag: “*Vertel eens wat zo letterlijk mogelijk wat erin stond? Ik heb het niet gelezen*”). Waar verzoeker verklaart het document neer te leggen om zijn asielmotieven te ondersteunen maar hij niet eens de inhoud van het document verifieert, besluit de commissaris-generaal terecht dat dit allerm minst wijst op een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming. Aangezien verzoekers niet betwisten dat eerste verzoeker de klacht niet heeft gelezen, kunnen zij niet ernstig voorhouden dat de door hen voorgelegde documenten door specialisten moesten worden onderzocht.

Waar verzoekers de gedane vaststellingen met betrekking tot de voorgelegde documenten nog trachten toe te schrijven aan hun zwakke positie als asielzoeker en menen dat hiermee door de commissaris-generaal geen rekening werd gehouden, beperken zij zich tot een louter theoretisch betoog. Zij tonen niet in concreto aan dat – en lichten niet toe op welke wijze – hun zwakke positie als verzoekers om internationale bescherming kan gelden als verschoning voor de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat de inhoud van de documenten voorgelegd bij het CGVS en in de aanvullende nota's op zich niet kan overtuigen van een gegronde vrees voor vervolging. Bovendien is de bewijswaarde van een aantal van deze documenten, zoals hierboven uiteengezet, zeer gering.

Hoewel verzoekers zich hebben ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad besluiten dat deze documenten in deze stand van zaken derhalve niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van

herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Na lezing van het administratief dossier, oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat aan verzoekers' verklaringen geen geloof kan worden gehecht.

Vooreerst stelt de Raad vast dat eerste verzoeker verklaarde dat hij sinds de jaren 1990 atheïst is (AD CGVS eerste verzoeker, stuk 5, gehoorverslag, p. 7) en dat hij al die jaren nooit de aandrang voelde om zijn atheïsme openlijk en actief uit te dragen omdat hij wist dat openlijk en actief atheïsme binnen de Iraakse maatschappij kon leiden tot problemen (ibid., p. 8-9). Verzoeker nam dan ook deel aan rouwceremonies, trouwfeesten en speciale gelegenheden (ibid., p. 18). Hij ging wel kleine discussies aan over religieuze figuren met zijn vrienden op café maar hij wist wanneer hij moest stoppen, maakte grapjes om de situatie te ontmijnen en durfde niet verder te gaan om niemand te kwetsen (ibid., p. 8).

Eerste verzoeker verklaarde verder dat op zijn werk niemand wist dat hij atheïst was en dat iedereen dacht dat hij de soennitische stroming aanhing hoewel er vaak religieuze discussies op het werk werden gevoerd waarbij eerste verzoeker zich eerder afzijdig hield (ibid., p. 11 en 18).

De commissaris-generaal merkt terecht op dat deze houding gedurende de twintig voorbije jaren in schril contrast staat met verzoekers interventie en inmenging in een verhitte religieuze discussie in 2015. In een context waar verzoeker verklaart dat hij op de hoogte was van de gevolgen van de bekendmaking van zijn atheïstische overtuiging en gedurende de zeven jaar dat hij op het ministerie werkte nooit de behoefte had om zijn mening te uiten, acht de Raad het samen met de commissaris-generaal niet aannemelijk dat hij plots zijn mening in een religieuze discussie zou ventileren en zijn collega's hierbij als "dom" zou bestempelen (ibid., p. 11).

In de verzoekschriften wordt betoogd dat er sprake is geweest van een geleidelijk proces waarbij eerste verzoeker stilaan atheïst is geworden. Zo is hij vanaf zijn 25ste levensjaar beginnen nadenken over religie, is hij pas sinds de jaren 2000 daadwerkelijk opzoekingen beginnen te doen, is hij naderhand atheïst geworden en was hij pas sinds 2008 tewerkgesteld op het ministerie. Dit zijn evenwel post factum-verklaringen die niet stroken met wat eerste verzoeker eerder tijdens zijn gehoor verklaarde, met name dat hij zich "sinds begin jaren 90" als atheïst beschouwt (ibid., p. 7). Bovendien biedt dit betoog geen verklaring voor verzoekers plotse inmenging tijdens een religieuze discussie in 2015 hoewel hij zich duidelijk bewust was van de gevolgen en risico's van een openlijke atheïstische overtuiging in de Iraakse samenleving en hij daarom zijn gedrag naar de buitenwereld toe aanpaste.

Eerste verzoeker stelt nog dat hij niet had gedacht dat zijn inmenging tot dergelijke gevolgen kon leiden omdat hij zijn collega's kende sinds 2008, hen beschouwde als vrienden en er in alle vertrouwen vanuit ging dat hij zijn mening kon delen. Ook dit zijn wederom post factum-verklaringen die tegenstrijdig zijn met verzoekers eerdere verklaringen tijdens het gehoor dat hij geen sterke banden had met zijn collega's, dat hij nooit over geloof sprak en dat zij niet wisten dat hij atheïst was maar dachten dat hij soenniet was (ibid., p. 18). Deze incoherentie in zijn opeenvolgende verklaringen kan de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas dan ook niet herstellen.

Vervolgens merkt de Raad op dat verzoeker, na zijn inmenging in een religieuze discussie op zijn werk in 2015, helemaal niets heeft ondernomen om de situatie te normaliseren, zelfs niet toen hij merkte dat zijn inmenging niet werd geapprecieerd. Dit blijkt terdege uit volgende pertinente motieven in de bestreden beslissingen: *"U verklaarde zelf dat u uw interventie lacherige bedoelde. U had immers al snel door dat uw opmerking niet geapprecieerd werd. Het is dan niet geloofwaardig dat u deze niet op zijn minst probeerde te nuanceren. [A.I.] had u op de man af gevraagd of u ongelovige was. U heeft deze kans niet gegrepen om de plooiën glad te strijken. Dit is merkwaardig en klemt met de handelswijze die u zich de afgelopen 20 jaar aangemeten had. U wist immers wat er u boven het hoofd hing als u daadwerkelijk openlijk zou verkondigen dat u atheïst bent. Meer nog u besefte dat u de optie had om aan te geven dat het om te lachen was. U besloot echter uw mening te verdedigen. U wilde immers niet te boek staan als iemand die keert als de wind (CGVS p.22). Ondanks dat u [A.I.] in de dagen die volgde meermaals tegenkwam op het werk, heeft u niet geprobeerd om het onderwerp terug aan te snijden en het ontstane conflict weg te werken. U ging er vreemd genoeg van uit dat het toch niets uitmaakte. [A.] was immers een mannelijke slang, zo zegt u (CGVS p.22). U wijzigde vervolgens uw antwoord en beweerde dat u er zelf niet opgekomen was om vervolgens een mea culpa te slaan (CGVS p.22)."*

Verzoekers laten deze motieven geheel ongemoeid. De Raad besluit samen met de commissaris-generaal dat het gebrek aan pogingen om de situatie te normaliseren in deze niet aannemelijk is

aangezien eerste verzoeker zeer goed wist welke gevolgen het uiten van zijn mening zou hebben en hij in het verleden wel steeds heeft getracht netelige situaties te ontmijnen.

Voorts blijkt uit de verklaringen van eerste verzoeker dat O., zijn collega, die zich steeds in dergelijke religieuze discussies mengde en er zelfs het hoogste woord voerde, klaarblijkelijk nooit problemen ondervond, zoals terdege blijkt uit volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing: *“Het waren volgens u nochtans verhitte discussies (CGVS p.19). Hij was een gelovige soenniet en nam openlijk het loopje met de sjiieten. [O.] was een gelovige soenniet en hij kon de overtuiging van de sjiieten niet verdragen, zo zegt u (CGVS p.19). Het is in dat opzicht niet geloofwaardig, gezien de gevoeligheid van de kwestie binnen de Iraakse context dat die man daar nooit mee in de problemen is geraakt en hij zich dit al jarenlang kon permitteren. In de optiek is het niet aannemelijk dat u, die zich eenmaal in een dergelijke discussie mengt, zich instant dusdanig veel problemen op de hals haalt. Het is merkwaardig dat uw kleine interventie een dergelijke storm aan verwijten en desastreuze gevolgen ten gevolge had. U werd geconfronteerd met deze bedenking. U stelde dat [O.] anders was dan u. Hij zou de heiligen niet vervloekt hebben. [O.] was immers een gelovige moslim en u niet (CGVS man p.20). Dit wijzigt de vaststelling niet dat [O.] jarenlang de sjiieten kon beledigen binnen een context van sektarisch geweld tussen soennieten en sjiieten zonder er enig gevolg van te ondervinden en uw misplaatste opmerking onmiddellijk dergelijke dramatische gevolgen zou hebben.”*

Het is in het licht van de voorgaande vaststellingen dan ook weinig geloofwaardig dat eerste verzoeker met zijn beperkte inmenging in een religieuze discussie zoveel toorn over zich zou hebben afgeroepen. In hun verzoekschrift geven verzoekers aan dat zij niet met zekerheid kunnen stellen dat O. naderhand geen problemen zou hebben gekregen omdat zij kort na het incident gevlucht zijn, maar deze loutere bewering kan de voorgaande vaststellingen niet in een ander daglicht stellen.

De Raad stelt bijkomend vast dat de verklaringen van eerste verzoeker over de gebeurtenissen na het incident op zijn in werk in 2015 weinig geloofwaardig zijn zoals blijkt uit volgende pertinente motieven in de bestreden beslissingen:

“Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u nog een week na het incident verder ging werken. U bent in die week [A.I.] nog meermaals tegen gekomen. Er werd niet meer gepraat over het incident. U heeft evenmin nog problemen ondervonden op uw werk (CGVS man p.21). U verklaarde dat de mensen op de bus niet tegen u spraken. U heeft niet gevraagd wat er aan de hand was en niemand heeft u gezegd wat het probleem was. Het is dus louter uw interpretatie dat heel het ministerie op de hoogte was van de discussie. Er kan nochtans vanuit gegaan worden dat moest uw houding een dergelijk groot probleem zijn, u er op de werkvloer wel concrete gevolgen door zou ondervinden.

U verklaarde dat u in augustus 2015 omwille van het incident beschoten werd in uw auto. U bent er echter niet eens zeker van dat dit te maken had met het incident op het werk en u weet niet door wie u beschoten werd. Het is voorts niet aannemelijk dat men u op klaarlichte dag in het verkeer gaat beschieten, terwijl men goed genoeg wist wat uw uren waren en waar u wanneer diende te zijn, moest de beschieting gelinkt zijn aan de discussie. Dat men u dan zomaar in het wilde weg op de openbare weg gaat beschieten is dan ook vrij onwaarschijnlijk. U heeft bovendien geen enkel tastbaar bewijs om dit mee te staven. U bent geen klacht gaan neerleggen naar aanleiding van de beschieting. Moest u dermate veel belang gehecht hebben aan de beschieting is het vanzelfsprekend dat u hier klacht over ging neerleggen. U reageerde hierop en vond dat u daar niets te zoeken had. U kon er toch moeilijk gaan verklaren dat u atheïst bent (CGVS man p.21). Het hoeft geen betoog dat het niet nodig is dat u dergelijke verklaringen aflegt. U heeft echter helemaal niets gedaan om uw probleem aan te pakken en heeft simpelweg in allerijl het land verlaten.”

Verzoekers trachten heden de verklaringen van eerste verzoeker te verschonen door te stellen dat zij vermoeden dat de aanvallers verbonden zijn aan het ministerie. Dit is niet meer dan een loutere bewering die niet strookt met het eerdere betoog van eerste verzoeker tijdens zijn gehoor dat hij niet met 100% zekerheid wist dat deze aanval gelinkt was aan zijn werk en dat hij niet wist door wie hij werd beschoten (ibid., p. 22). Deze bewering wordt des te ongeloofwaardiger waar verzoekers in hun verzoekschrift vervolgens poneren dat de aanvallers niet naar hun huis zijn gekomen omdat zij het adres van eerste verzoeker niet kenden. Indien de aanvallers werkelijk verbonden waren aan het ministerie dan kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij het adres van eerste verzoeker wel kenden.

De Raad besluit, na lezing van het administratief dossier, dat gelet op de vele onaannemelijkheden in de verklaringen van eerste verzoeker er geen geloof kan worden gehecht aan het incident dat volgens eerste verzoeker zich in 2015 op zijn werk zou hebben afgespeeld. Verzoekers' verklaringen met

betrekking tot de opschriften op hun huis vloeien voort uit dit ongeloofwaardig bevonden incident. Bijgevolg zijn verzoekers verklaringen over de problemen in de wijk evenmin geloofwaardig. Bovendien tonen de voorgelegde foto's van opschriften op een huis niet aan dat het in casu daadwerkelijk over verzoekers' huis gaat en hebben zij slechts een relatieve bewijswaarde.

Ook eerste verzoekers verklaring dat zijn broer werd vermoord omwille van hem, is een loutere bewering die voortbouwt op het ongeloofwaardig bevonden werkincident. Verzoeker verklaarde overigens dat zijn broer na zijn vertrek geen problemen ondervond, dat hij graag werd gezien en geen vijanden had. Daarnaast beaamde verzoeker niet 100% zeker te zijn dat zijn broer omwille van hem werd vermoord (ibid, p. 16). Wat betreft de voorgelegde klacht en overlijdensakte, herhaalt de Raad dat aan Iraakse documenten, gelet op de landeninformatie inzake corruptie en fraude, slechts een relatieve bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien doet het gegeven dat eerste verzoeker de inhoud van de klacht niet verifieert noch kent, afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden nood aan bescherming. Het louter volharden van de bewering dat zijn broer omwille van eerste verzoeker werd vermoord kort na zijn vertrek kan voorgaande vaststellingen niet ontkrachten.

Voor het overige komen verzoekers in hun verzoekschrift niet verder dan het louter volharden in hun vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de verwerende partij en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

De documenten die werden voorgelegd bij het CGVS en bij de aanvullende nota's van 30 oktober 2019 en die zoals eerder vermeld op zich niet volstaan omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde, worden aldus niet aangevuld met voldoende samenhangende, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekers en hun vrees voor vervolging omwille van een incident op het werk van eerste verzoeker in 2015 als gevolg van zijn atheïstische overtuiging bijgevolg niet geloofwaardig.

3.4.3. Verzoekers stellen nog dat zij in België problemen ondervinden omwille van hun atheïsme en dat zij meermaals verwijten naar het hoofd kregen geslingerd en werden bedreigd. De Raad stelt vast dat verzoekers nooit melding hebben gemaakt van deze gebeurtenissen bij het CGVS zodat zij de commissaris-generaal ook niet kunnen verwijten hiermee geen rekening te hebben gehouden. Voorts blijken verzoekers zich te beperken tot loutere beweringen die niet worden gestaafd met enig begin van bewijs.

Verzoekers verwijzen naar de problemen die bekeerlingen en atheïsten ondervinden in Irak en citeren uit het Nederlandse ambtsbericht. Uit deze landeninformatie blijkt niet dat het loutere gegeven atheïst te zijn op zich volstaat om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Verzoekers moeten concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van hun atheïstische overtuigen dreigen te worden vervolgd bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas, blijven zij hiertoe in gebreke. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat verzoekers, louter omwille van hun atheïstische overtuiging, dreigen te worden vervolgd of geïsoleerd in Irak. Bovendien blijkt uit de verklaringen van eerste verzoeker dat hij nooit de aandrang voelde om zijn atheïsme openlijk en actief uit te dragen of te verkondigen. Verzoeker gaf tijdens zijn gehoor geen blijk van een wil om andere mensen van het atheïsme te overtuigen noch blijkt dat hij enige andere activiteit verrichte waarmee hij zijn atheïstische overtuiging profileerde. Bijgevolg blijken zulke activiteiten niet belangrijk te zijn voor de uitoefening van verzoekers persoonlijke overtuiging, die enkel getuigt van een zwakkere vorm van atheïsme. Verzoeker maakt een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Irak omwille van een atheïstische overtuiging aldus niet aannemelijk.

3.4.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.5.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

3.5.2. Gelet op de ongeloofwaardigheid van hun relaas komen verzoekers niet in aanmerking voor de erkenning als vluchteling. Zij kunnen zich bijgevolg ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

3.5.3. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, moet, gelet op de verklaringen van verzoekers over hun regio van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld, wat verzoekers niet betwisten.

In de bestreden beslissingen wordt niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad verre van optimaal is en dat er nog burgerslachtoffers vallen, maar op basis van het EASO “Country of Origin Report Iraq: Security situation” van maart 2019, besluit de commissaris-generaal als volgt:

“Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is."

Verzoekers beperken zich tot de loutere stelling dat Bagdad als "zeer gevaarlijk" dient te worden beschouwd maar brengen geen concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen noch kunnen zij een ander licht werpen op de beoordeling van de veiligheidssituatie door de commissaris-generaal, die is gebaseerd op een EASO-rapport van maart 2019.

Waar zij verwijzen naar het arrest nr. C-285/12 van het Hof van Justitie, gaan verzoekers eraan voorbij dat om een beroep te kunnen doen op de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, er niet enkel sprake moet zijn van een gewapend conflict maar ook van willekeurig geweld.

Er moet ook rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest *Elgafaji* waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji* t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 30); en

- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji* t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39).

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Evenwel wordt niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoekers persoonlijke omstandigheden kunnen inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in hunnen hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoekers nalaten het bewijs te leveren dat zij specifiek geraakt worden, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Tevens blijkt dat commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers' hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen worden door verzoekers niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

3.5.4. Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het CGVS werden gehoord. Tijdens dit interview kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

3.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES